

Platycladus orientalis 'Bonner Hexe'

biota wschodnia 'Bonner Hexe'
Synonim łaciński: *Thuja orientalis* 'Bonner Hexe'

Zwarty, wolno rosnący krzew o jajowatym pokroju, osiągający po 10 latach uprawy około 0,8 m wysokości. Pędy wzniesione, ułożone bardzo gęsto i regularnie. Gałązki delikatne, wachlarzowato rozgałęzione, pokryte złocistożółtymi łuskami. Żółta barwa jest szczególnie intensywna na młodych przyrostach, ale utrzymuje się także w okresie lata. Zimą łuski przybierają odcień miedzi. Na starszych egzemplarzach, zwykle dopiero po latach uprawy, mogą pojawić się okrągławe szyszki, bardzo ciekawe i ozdobne, szczególnie przed dojrzewaniem. Szyszki kremowocytrynowe, pokryte grubą warstwą woskowego nalotu, złożone ze sztywnych łusek z odgiętymi, hakowatymi wyrostkami na wierzchołkach. Po dojrzewaniu brązowieją i wysychają, uwalniając kilka ziarenkowatych nasion. Zimą odmiana wrażliwa na odkształcenia na skutek opadów mokrego, ciężkiego śniegu. Wymagania glebowe i wilgotnościowe małe. Stanowiska słoneczne, zaciszne, osłonięte od wiatru. Odmiana polecana do uprawy w centralnej i zachodniej części kraju w ogrodach przydomowych, na skalniakach, wrzosowiskach, w kompozycjach barwnych z innymi roślinami iglastymi.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	jajowaty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	żółte brązowe szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

	ogrody przydomowe
	ogrody skalne
zastosowanie	ogrody wrzosowiskowe
	w grupach
strefa	6b
autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;	

